

РЕШЕНИЕ

№ 13559

гр. София, 01.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 12.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **2868** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./.

Образувано е по жалба предявена от ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], „Комплекс Б.“, Бизнес парк С. № 1, [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. С. Д. и А. Д. П.- прокурист, чрез адвокат Ц. Н. С. – Адвокатска колегия- [населено място], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 24-0248-000018/04.02.2024 г., издадена от началник РУ към ОДМВР В., РУ Бяла С., с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/-прекратена регистрация на ППС товарен автомобил „Ф. К.“ с рег. номер СВ 9632 СМ, считано от 04.02.2024 г., собственост на жалбоподателя, за срок от 6 месеца, във връзка със съставен АУАН АД598025/04.02.2024 г., както и са отнети: 1. СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели С..

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същата е издадена при съществени нарушения на процесуалните правила и не е мотивирана. Оспорват се фактическите констатации в АУАН, които са възприети и в процесната заповед. Изразено е искане за отмяна на заповедта. В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят изразява позиция по същество на делото чрез писмено становище, представено от пълномощника -

адвокат С., като изразява искане жалбата да бъде уважена по изложените в нея съображения и се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна и в противоречие на материалния закон.

Ответникът – Началник на РУ към ОДМВР- В., РУ- Бяла С., редовно уведомен, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, в настоящия състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка от полицейски служители на РУ- Бяла С. на 04.02.2024 г. около 18:45 часа в [населено място] по ул. Л. Ц. кръстовището с Р. дол, е установено, че лицето Т. Г. И. от [населено място] е преотстъпил управлението на товарен автомобил „Ф. К.“ с рег.номер СВ 9632 СМ, собственост на Порше Лизинг БГ ЕООД, ползвател от ОУ Д. Т. АД, на непълнолетния си син И. Т. И. с ЕГН [ЕГН], [населено място]. За извършеното от Т. И. нарушение му е съставен АУАН АД598025/04.02.2024 г. по чл. 102 от ЗДвП.

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0248-000018/04.02.2024 г. е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 2а, б. „А“ от ЗДвП, издадена от началник РУ към ОДМВР В., РУ Бяла С., на Порше Лизинг БГ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], „Комплекс Б.“, Бизнес парк С. № 1, [жилищен адрес] със законен представител Б. С. Д.-управител и А. Д. П.-прокуриснт – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, както и са отнети: 1. СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. рег.табели С..

Като доказателства по делото са представени: АУАН- серия АД № 598025/04.02.2024 г. за установено административно нарушение по чл. 102 от ЗДвП издаден от Н. И. Д.-мл.ПИ при РУ- Бяла С.; ЗППАМ № 24-0248-000018/04.02.2024 г. на началник РУ към ОДМВР В., РУ Бяла С.; Писмени възражения по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН по АУАН от Т. И., извлечения от ТР към АВ за актуалното състояние на Порше Лизинг БГ ЕООД и ОУ Д. Т. АД, сведения от Н. И. Д., мл. полицейски инспектор в РУ Бяла С., сведения от Р. Х. М., мл.полицейски инспектор в РУ Бяла С., сведения от Ц. И. Д., мл. Полицейски инспектор в РУ Бяла С., Заповед № 369з-3066/01.11.2023 г. на ВПД директор на Областна дирекция на МВР-В..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т. 2а от ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б „а“, т.б се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. От представената по делото Заповед № 369з-3066/01.11.2023 г. на ВПД директор на Областна дирекция на МВР-В., издадена във връзка с т. 1.3. от Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, е видно, че заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП могат да се издават и от оправомощени длъжностни лица от ОДМВР- В.. Следователно към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспорения вид.

Заповедта е обективирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В същата са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ. За да приложи процесната принудителна мярка, административният орган е приел от фактическа страна, че Т. И. е преотстъпил управлението на товарен автомобил Ф. К. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Порше Лизинг БГ ЕООД и ползвател ОУ Д. Т. ЕООД, ЕИК[ЕИК] на непълнолетния си син- И. И., който не притежава СУМПС-неправоспособен водач, което съставлява нарушение на чл. 102, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки: като в т. 2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което: 1. не е правоспособен водач; 2. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс - за срок от 6 месеца до една година.

Нормата на чл. 171, т. 2а от ЗДвП съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на административния орган да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Предвид правилото на чл. 170, ал. 1 от АПК административният орган трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт, както и дали са изпълнени законовите изисквания при издаването му.

От събраните по делото писмени доказателства, в това число АУАН и ЗППАМ, се установява безспорно, че към момента на проверката, осъществена от контролните органи водачът на МПС е управлявал автомобила без да е правоспособен водач, който никога не е притежавал СУМПС. Така констатираният от страна на административния орган факт е основание за прилагане на ПАМ, но не спрямо водача на МПС, а спрямо неговия собственик, каквато е хипотезата на чл. 171, т.2а, б. „А“ от ЗДвП.

В настоящия случай от доказателства по делото не е спорно, че собственик на процесното МПС е Порше Лизинг БГ ЕООД.

По делото не се оспорва също, че товарният автомобил, който е обект на приложената със заповедта ПАМ по чл. 171, т.2а, б. „а” от ЗДвП, е управляван на посочената в заповедта дата от неправоспособен водач. Чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство.

ЗДвП предвижда налагането на ПАМ по чл.171, т. 2а, б. „а“ и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата, посочени по-горе, без да отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и съществуващи договорни отношения между водача и собственика. Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неправоспособни лица да управляват МПС, в защита на по-значимия обществен интерес - охрана на безопасното движение по пътищата. Вредите в правната си сфера собственикът на автомобила може да претендира на основание договорните отношения с водача, но те не са пречка за налагане на административна принуда, чрез временно прекратяване на регистрацията, с оглед целта, прогласена в чл. 1, ал.2 от ЗДвП: да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

Следователно и доколкото мярката по чл. 171, т. 2а от ЗДвП се налага и на собственик на автомобил, когато последният е управляван от лице, непритежаващо съответното СУМПС, то и същата се явява законосъобразно наложена именно на Порше Лизинг БГ ЕООД. След като МПС е управлявано от неправоспособен водач, то и законосъобразно е наложена ПАМ на собственика.

Приложената ПАМ е съобразена и с постигане на целите на закона - осигуряване на безопасността на движението по пътищата, живота и здравето на участниците в него и преустановяване на административните нарушения, като съответства и на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. Административната мярка е приложена за нарушение, което има висока степен на обществена опасност - управлението на собствения на жалбоподателя автомобил е извършено от неправоспособно лице; поставени под сериозна заплаха са били животът и здравето както на водача, така и тези на останалите участници в движението. Не е нарушен принципът за съразмерност, тъй като основанийето за налагане на мярката е в това, че лицето Т. Г. И. е предоставил автомобила на неправоспособен водач- непълнолетния му син- И. Т. И.. Това представлява поведение може да създаде предпоставки за допускане на нарушения на ЗДвП, който закон гарантира и охранява правата на гражданите, чрез създаване на правила и условия за движение по пътищата, с цел да не се застраши живота и здравето на хората.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че оспорената заповед отговаря на всички изисквания за законосъобразност, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването ѝ, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се следват направените по делото съдебно-деловодни разноски, но такива не са претендирани и не се дължат.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд София - град, III отделение, 16-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Порше Лизинг БГ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. С. Д. и А. Д. П.- прокурист, чрез адвокат Ц. С. – АК-В., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 24-0248-000018/04.02.2024г. по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата/ ЗДвП/, издадена от началник РУ към ОДМВР В., РУ Бяла С..

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: